לדברי רבי שמעון אין נפדין תמימין · דהכי גמר לה רבי יוחנן מרביה דפליגי בה רבי שמעון ורבנן: לרבי שמעון [לעיל ד.] מחנה עליהן כו' להכשירן לחמידי שנה הכתוב [לעמר] לפי שהולכו הולכו ואם לאו יהא קדושים לדמיהן שיפדו לחון ממשנתו מעלין בלא מום ויוציאם למול ויפלו למיסה תורה אור

שטושי ר':

לדברי ר' שמעון אין נפדין תמימים *לדברי חכמים *נפדין תמימין, (עזר) הא בעא מיניה ר' ירמיה מר' זירא שעירי עצרת שקבל דמן בשני כוסות ונזרק דמו של ראשון, שני למה הוא [ג] בא, על טומאה שאורעה בין [זריקה של] זה לזה (נזרק דמו של שני למה הוא קריבין), עד כאן לא מיבעיא ליה אלא עשה דלאחר שחיטה אבל עשה דלאחר הפרשה לא קא מיבעיא ליה, דלמא אם תימצי לומר קאמר: איתמר תודה ששחטה לשם תודה חבירתו [ד] (כשרה) רבה אמר כשרה רב חסדא אמר פסולה רבה אמר כשרה, תודה לשם תודה ששחטה, רב חסדא אמר פסולה [ה] (לשם) שלמים לשם דידיה [ו] (ששחטה) בעינן מנא אמינא לה? *אתיא רבה ובשר ובשר תודה שלמיו ביום הקריבו את זבחו וגו', אבא חנין אמר משום ר' אליעזר בא ללמד יתודה ששחטה לשם שלמים כשרה שלמים שנשחטו לשם תודה פסולים, ומה הפרש בין זה לזה *תודה קרויה שלמים ואין שלמים קרויין תודה *שלמים לשם תודה פסולה, הא *תודה לשם תודה כשרה, מאי לאו דחבריה, לא דידיה, אבל חבריה מאי פסולה, אדתני שלמים [ח] לשם תודה פסולה, ליתני תודה לשם תודה, וכ"ש שלמים לשם תודה? שלמים לשם תודה דידיה, איצטריך ליה סלקא דעתך אמינא מדתודה קרויה שלמים שלמים נמי קרויין תודה, וכי שחיט לשם תודה ליכשרו, קא משמע לן: אמר *רבא *תמאת ששחטה: לשם חמאת כשירה, לשם עולה [ו] פסולה מאי מעמא *ושחט אותה לחטאת, אמר רחמנא והרי חטאת לשם חטאת נשחטה, לשם עולה פסולה, ואמר רבא *חטאת ששחטה על מי שמחייב חטאת פסולה, על מי שמחייב עולה כשרה, מאי מעמא? *וכפר עליו, *עליו ולא על חבירו, חבירו דומיא דידיה-במחוייב כפרה כמותו ואמר רבא *חטאת *ששחטה [ז] על מי שאינו מחוייב כלום פסולה, דרבי שפיר מחוייב כפרה כמותה כדמפרש ואזיל ואמר רבא כו', ולפרושי מלתא קמייתא אתא: [ח] על מי שמחוייב עולה כשרה, אלמא לאו מינה הוא והא הכא עבירת עשה בידו שהפריש עולה עליה ופשני מקיבעא לא מכפרא כו', כך אי, הקונטרס ום"ם קשה הואיל פשמעה ליה לרבא דפסול והא לקמן מסתפקא ליה לרבא אפי' על חטאת חלב ששחטה

מקובצת

ד) [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים]

ה) [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים]

ו) [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים]

ז) [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים]

ח) [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים] [ועיין תוס' ד"ה שלמים]

דלמא אם תימצי לומר קאמר · ורבי זירא נמי לרבי ירמיה על טומאה שאירעה בין זו לזו כמו כן אם תימצי לומר קאמר וקושיא לתמוה ומי מיה ליה לרבי שמעון לב בית דין מחנה לה אם לאו לתרן דאמר לחיכשר לחיכשר בזה אחר זה ואיט חוסם בקושיא לליבא ולימא ליה לקרא ט' *ושוב דחיכא דליה ליה תקנתא כרבייה ליה לרבי שמעון לב בית דין מחנה דכמוכח בתמורת פ' התודה (עט:) ומיהו הא מוכח דחיכא דליה ליה תקנתא כרבייה ליה לב בית דין מחנה וכאן תקנתא כרבייה: תודה שחטה פסולה הא 'תודה לשם תודה-כשרה' מאי לאו דחבריה, לא דידיה אבל חבריה מאי פסולה, אדתני 'שלמים' [ט] לשם תודה-פסולה, ליתני 'תודה לשם תודה' וכ"ש 'שלמים לשם תודה'? שלמים לשם תודה דידיה, איצטריך ליה סלקא דעתך אמינא מדתודה קרויה שלמים שלמים נמי קרויין 'תודה' וכי שחיט לשם תודה ליכשרו קא משמע לן: אמר *רבא *חטאת ששחטה: לשם חמאת כשירה, לשם עולה [ו] פסולה מאי מעמא *ושחט אותה לחטאת, אמר רחמנא והרי חטאת לשם חטאת נשחטה, לשם עולה פסולה, ואמר רבא *חטאת ששחטה על מי שמחייב חטאת פסולה, על מי שמחייב עולה כשרה, מאי מעמא? 'וכפר עליו', *'עליו ולא על חבירו', 'חבירו דומיא דידיה'-במחוייב כפרה כמותו ואמר רבא *חטאת *ששחטה [ז] על מי שאינו מחוייב כלום פסולה, 'דרבי שפיר מחוייב כפרה כמותה' כדמפרש ואזיל ואמר רבא כו', ולפרושי מלתא קמייתא אתא: [ח] על מי שמחוייב עולה כשרה, אלמא לאו מינה הוא והא הכא עבירת עשה בידו שהפריש עולה עליה ופשני מקיבעא לא מכפרא כו', כך אי, הקונטרס ום"ם קשה הואיל פשמעה ליה לרבא דפסול והא לקמן מסתפקא ליה לרבא אפי' על חטאת חלב ששחטה

שיטה מקובצת

ג) הוא קרב על טומאה שאירעה בין זה לזה עד כאן לא פי' רבא כו' והשאר נמחק: ד) תיבת כשרה נמחק: ה) תיבת כשרה נמחק: ו) לשם שלמים: ז) תיבת נשחטה נמחק: ח) שלמים דידיה לשם: ט) עולה ודאי פסולה: י) על מי שאינו מחוייב כלום פסולה 'דרבי שפיר מחוייב כפרה כמותה' כדמפרש ואזיל ואמר רבא כו', ולפרושי מלתא קמייתא אתא: כ) על מי שמחוייב עולה כשרה, אלמא לאו מינה הוא והא הכא עבירת עשה בידו שהפריש עולה עליה ופשני מקיבעא לא מכפרא כו', כך אי, הקונטרס ום"ם קשה הואיל פשמעה ליה לרבא דפסול והא לקמן מסתפקא ליה לרבא אפי' על חטאת חלב ששחטה

דלמא אם תימצי לומר קאמר · ורבי זירא נמי לרבי ירמיה על טומאה שאירעה בין זו לזו כמו כן אם תימצי לומר קאמר וקושיא לתמוה ומי מיה ליה לרבי שמעון לב בית דין מחנה לה אם לאו לתרן דאמר לחיכשר לחיכשר בזה אחר זה ואיט חוסם בקושיא לליבא ולימא ליה לקרא ט' *ושוב דחיכא דליה ליה תקנתא כרבייה ליה לרבי שמעון לב בית דין מחנה דכמוכח בתמורת פ' התודה (עט:) ומיהו הא מוכח דחיכא דליה ליה תקנתא כרבייה ליה לב בית דין מחנה וכאן תקנתא כרבייה: תודה שחטה פסולה הא 'תודה לשם תודה-כשרה' מאי לאו דחבריה, לא דידיה אבל חבריה מאי פסולה, אדתני 'שלמים' [ט] לשם תודה-פסולה, ליתני 'תודה לשם תודה' וכ"ש 'שלמים לשם תודה'? שלמים לשם תודה דידיה, איצטריך ליה סלקא דעתך אמינא מדתודה קרויה שלמים שלמים נמי קרויין 'תודה' וכי שחיט לשם תודה ליכשרו קא משמע לן: אמר *רבא *חטאת ששחטה: לשם חמאת כשירה, לשם עולה [ו] פסולה מאי מעמא *ושחט אותה לחטאת, אמר רחמנא והרי חטאת לשם חטאת נשחטה, לשם עולה פסולה, ואמר רבא *חטאת ששחטה על מי שמחייב חטאת פסולה, על מי שמחייב עולה כשרה, מאי מעמא? 'וכפר עליו', *'עליו ולא על חבירו', 'חבירו דומיא דידיה'-במחוייב כפרה כמותו ואמר רבא *חטאת *ששחטה [ז] על מי שאינו מחוייב כלום פסולה, 'דרבי שפיר מחוייב כפרה כמותה' כדמפרש ואזיל ואמר רבא כו', ולפרושי מלתא קמייתא אתא: [ח] על מי שמחוייב עולה כשרה, אלמא לאו מינה הוא והא הכא עבירת עשה בידו שהפריש עולה עליה ופשני מקיבעא לא מכפרא כו', כך אי, הקונטרס ום"ם קשה הואיל פשמעה ליה לרבא דפסול והא לקמן מסתפקא ליה לרבא אפי' על חטאת חלב ששחטה

אמר רבה מנא אמינא לה? *אתיא ובשר ובשר תודה שלמיו ביום הקריבו את זבחו וגו', אבא חנין אמר משום ר' אליעזר בא ללמד יתודה ששחטה לשם שלמים כשרה שלמים שנשחטו לשם תודה פסולים, ומה הפרש בין זה לזה *תודה קרויה שלמים ואין שלמים קרויין תודה *שלמים לשם תודה פסולה, הא *תודה לשם תודה כשרה, מאי לאו דחבריה, לא דידיה אבל חבריה מאי פסולה, אדתני 'שלמים' [ט] לשם תודה-פסולה, ליתני 'תודה לשם תודה' וכ"ש 'שלמים לשם תודה'? שלמים לשם תודה דידיה, איצטריך ליה סלקא דעתך אמינא מדתודה קרויה שלמים שלמים נמי קרויין 'תודה' וכי שחיט לשם תודה ליכשרו קא משמע לן: אמר *רבא *חטאת ששחטה: לשם חמאת כשירה, לשם עולה [ו] פסולה מאי מעמא *ושחט אותה לחטאת, אמר רחמנא והרי חטאת לשם חטאת נשחטה, לשם עולה פסולה, ואמר רבא *חטאת ששחטה על מי שמחייב חטאת פסולה, על מי שמחייב עולה כשרה, מאי מעמא? 'וכפר עליו', *'עליו ולא על חבירו', 'חבירו דומיא דידיה'-במחוייב כפרה כמותו ואמר רבא *חטאת *ששחטה [ז] על מי שאינו מחוייב כלום פסולה, 'דרבי שפיר מחוייב כפרה כמותה' כדמפרש ואזיל ואמר רבא כו', ולפרושי מלתא קמייתא אתא: [ח] על מי שמחייב עולה כשרה, אלמא לאו מינה הוא והא הכא עבירת עשה בידו שהפריש עולה עליה ופשני מקיבעא לא מכפרא כו', כך אי, הקונטרס ום"ם קשה הואיל פשמעה ליה לרבא דפסול והא לקמן מסתפקא ליה לרבא אפי' על חטאת חלב ששחטה

תודה שחטה פסולה · דתניא: תודה שחטה לשם תודה-כשרה, לשם תודת תבינו [ו] כשרה · ועולה לשם תודה, מפני שהיו בעליה לא יתכן (ת"כ) בזריקה, ורב חסדא אמר פסולה · פירוש לה עלתה לשם תודה פלוני לשם תודה כשאמר תודת פלוני הלכך לא פלוני הכל אמר תודה זו לשם פלוני כשרה נמוזה לפי שהוא שהיו בעליה כשחטה · כשרה, דתניא: תודה שחטה לשם תודה כשרה · ועולה לשם תודה, מפני שהיו בעליה לא יתכן (ת"כ) בזריקה, ורב חסדא אמר פסולה · פירוש לה עלתה לשם תודה פלוני לשם תודה